

Kvinden og Samfundet

Udgivet af



Dansk Kvindesamfund.

Nr. 36.

Kontor: Nørregade 33, St.

4. September 1900.

Udgaar hver Tirsdag.

16. Aarg.

Koster 50 Øre + Postpenge Kvartalet. Enkelte Numre 5 Øre.

Julie Laurberg.

Fotograf.
Hotel du Nord.
Indgang ad Porten. Elevator.

Emmy Thulstrup.
Hjemmelavet Konfekt,
tilkendt eneste



Panoptikon, V. 1. Sal o. G.
København. Telefon 19017.
Varerne agbr inesevalt.
Provinsordre effektueres pr. Omgaaende.

Annoncer

til „Kvinden og Samfundet“
bedes sendt under Adresse:
Ekspeditionen, Nørregade 33.

**Klager over Uregelmæssig-
hed i Forsendelsen bedes stil-
let skriftligt til Postvæsenet
— hjælper dette ikke, da til
Bladets Kontor.**

Manuskripter, der indleveres til
„Kvinden og Samfundet“, maa til Efter-
retning for Redaktionen være forsy-
nede med Navn og Adresse. Til
anonyme Skrivelser kan Red. ikke tag
Hensyn.

Kinesiske Kvinder.

Ved det internationale Kvindemøde
i London i Fjor mødte ogsaa en ki-
nesisk Afsending, Fru Shen, en højt-
staaende Dame, der var ledsaget
af sin Mand og talte ved Hjælp af
en Tolk. Vi gengiver her hendes Tale,
der synes os paa en Gang at eje en
vis Ynde og Værdighed og dog at være
præget af den nationale Begrænsning*).

„Jeg fandt, da jeg kom til Lon-
don, at den Forestilling er meget frem-
herskende blandt Europæere, at Kvin-
der ikke regnes for noget i Kina; og

*) En tilstedeværende beskriver Fru
Shen som „det bestandig smilende lille Væ-
sen, der trippede om paa Tribunen uden
nogensinde at slippe sin ligesaa bestandig
smilende Ledsagers Haand“.

Tandlæge

Frøken Anna F. Hansen,
Frederiksborggade 34.

Tandteknikker

Julie Detlefsen,
Frederiksborggade 41, I.

Tandlæge

Fru Tofte-Siesbye,
Amagervej 31.

dette ikke blot, hvad Ledelsen af offent-
lige Sager angaar, men ogsaa med
Hensyn til Herredømmet i deres egne
Huse. Man synes saaledes at mene,
at de ikke har nogen Stemme med
ved Opdragelsen af deres egne Børn.

den svage Garnison til at holde ud;
samtidig skrev hun til en General,
der havde sit Kvarter i nogen Af-
stand derfra, og opfordrede ham ind-
trængende til at komme hende til Hjælp
med alle sine Tropper. Brevet, der

kymringer og Prøvelser, der ikke sjæl-
dent træffer deres Mænd, de opmuntrer
disse og staar dem bi i de forskellige
Konflikter, hvorfra de haaber en Gang
at hæve sig til indflydelsesrige og
vigtige Stillinger.

Jeg haaber, at disse Bemærkninger
maa blive et Middel til at udrydde
de falske Begreber om Kvindens Stil-
ling i Kina, som jeg finder, er saa al-
mindelige i dette Land“.



Fru Shen, Vicepræsident for Kina ved det internationale Kvinderaad.

Denne Opfattelse er imidlertid gan-
ske forkert; den bygger paa den lige
saa forkerte Idé, at kinesiske Kvin-
der er mere ubetydelige end andre
Landes Kvinder.

Det vilde være let at paapege utal-
lige Tilfælde, hvor kinesiske Kvinder
har ydet deres Land værdifulde Tje-
nester; men jeg vil her kun pege paa
et, og det er et Tilfælde, som hændte
i min egen Familie. Min Sviger-
fader, Shen Pao Chen, forhenværende
Vicekonge i Nanking, stod i ikke ringe
Grad i Gæld til sin Hustru for den
høje Stilling i Staten, hvortil han
naaede.

Under Tajping Oprøret, mens han
endnu kun var Mandarin i en forholds-
vis ubetydelig Stilling, maatte han for-
lade Byen, hvor han var Guvernør,
for at hverve Soldater til Byens For-
svar. Under hans Fraværelse i denne
Mission overfaldt Oprørerne pludselig
Byen, og alle troede, at dens sidste
Time var kommen. Da kom Guvernørens
Hustru frem paa Scenen og opmuntrede

endnu eksisterer, var et sandt Mester-
stykke baade i Sættelse og Stil.
Hun anførte enhver Grund, der kunde
virke paa Generalens Følelser og vække
ham til Handling, og for at give ham
et Indtryk af Sagens Alvor, skrev hun
med sit eget Blod i Stedet for med
Blæk.

Hendes veltalende og rørende Ord
gjorde sin Virkning. Generalenskyndte
sig til Hjælp med sine Tropper, og
Byen blev reddet.

Dette er et af Tusinde Tilfælde,
i hvilke kinesiske Kvinder har bidraget
til deres Mænds Forfremmelse og ydet
Staten værdifulde Tjenester og saa-
ledes vist, at de, langt fra at være
de svage, hjælpeløse Væsener, man
antager dem for, er lige saa modige,
opofrende og selvhjulpne som Kvin-
der i andre Lande. Som andre Kvin-
der styrer de deres Husholdning og
beskæftiger sig med at opdrage deres
Børn, hvis Karakterer dannes under
Paavirkning af de Forskrifter, man
opstiller for dem; de deler de Be-

Barnepiger.

I.

Barnepige — det Ord vækker hos
de fleste Mennesker alt andet end
venlige Følelser; lige rent ud sagt:
Barnepigerne er i de sidste Aaringer
komne paa den sorte Tavle. Med
ikke ret lange Mellemrum ser man nu
stadig i Blade og Tidsskrifter Udfald
imod og Suk over dette „uundværlige
Onde“, men ogsaa fra Tid til anden
et medfølgende og forstaaende Ord for
dem. Det er godt, at Barnepigespørgs-
maalet er kommet paa Bane og ilde var
det, om Stemmer, der nu høres i den
Sag, atter skulde dø hen, uden at
der opnaaedes nogen Forandring i
Sagernes Stilling. Sikkert er der
enkelte Husmødre og Mødre, der ved
Ordet „Barnepige“ uvilkårlig kommer
til at tænke paa det rare, pligtro
Menneske, „vi havde den Gang vore
Børn var smaa, — rigtig én af den
gode, gamle Skole“, og sikkert findes
der endnu den Dag i Dag Barne-
piger, der, naar de en Gang forlader
deres Tjeneste, af Husmoderens ful-
deste Overbevisning vil faa det
Skudsmaal: paalidelig og samvittig-
hedsfuld; forstod ualmindelig godt at
vinde Børnenes Kærlighed og Hæn-
givenhed. — — Men disse Egen-
skaber er sikkert i Ordets egentlige
Betydning „ualmindelige“ nu om-
stunder og de Væsner, der besidder
dem, saare sjældne. I al Almindelig-
hed har Barnepigerne med fuld Føje
et yderst daarligt Navn, og det ikke
blot blandt de Mennesker, der i de-
res Hjem ikke kan undvære dette
„Onde“, — nej, enhver har et Ord
at sige med i denne Sag, enhver
kender fra Veje og Gader fuldtud
denne „Barnepige-Type“ og ved at
give sit Besyv med i Laget; ikke saa
faa Mennesker vil desuden fra deres
egne Erfaringer, ud fra deres Ople-
velser kunne fortælle Eksempler, tidt
haarrejsende Eksempler paa, hvad den
og den Barnepige har bedrevet, hvor
uforsvarligt hun har behandlet det
hende betroede Barn; og sikkert fore-
gaar der meget, som aldrig kommer